

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΕΛΛΟΓΙΜΩΤΑΤΟΥ Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΓΚΟΥΛΗ
ΚΟΣΜΗΤΟΡΑ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΙΔΙΚΩΝ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ
ΤΗΣ 12ΗΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2009 ΣΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Με ξεχωριστή χαρά παρευρίσκομαι, σήμερα στην Ημερίδα που διοργανώνεται από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος και μάλιστα υπό την αιγίδα της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής επί Ειδικών Ποιμαντικών Θεμάτων και Καταστάσεων στην Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης με το ενδιαφέρον και επίκαιρο θέμα: *«Η αντιμετώπιση των ψυχικών διαταραχών στο πλαίσιο τον μυστηρίου της Ιεράς Εξομολογήσεως»*

Το πολυσύνθετο και περιπελεγμένο των ψυχικών άρρωστημάτων των ανθρώπων στους συντριπτικούς καιρούς μας, δεν μπορεί να αφήσει αδιάφορη την Ορθόδοξη Καθολική Εκκλησία, όπως είναι η πραγματική ονομασία της και όπως αυτή αποτυπώνεται στο συνοδικό της Ορθοδοξίας, και όχι απλά την Ορθόδοξη Εκκλησία, που δυστυχώς συνηθίζεται να λέγεται. Το εν λόγω πρόβλημα απαιτεί μια διαφορετικής ποιότητας προσέγγιση, απ' αυτή της ψυχολογίας, της ψυχιατρικής και λοιπών παρεμφερών επιστημονικών κλάδων.

Εδώ αφενός η χαρισματική θεολογία, ως έκφραση της χαρισματικής εμπειρίας του ακτίστου, η οποία και αποτελεί κτιστή έκφραση και ερμηνεία τη: (Ιωντανής και άκτιστης αποκαλύψεως του Θεού μέσα στ ν] συγκεκριμένη ιστορική πραγματικότητα; των θεούμενων εκφραστών τη-; και αφετέρου η επιστημονική θεολογία, η οποία διερευνά την κτιστή έκφραση της χαρισματικής θεολογίας, μπορούν να συμβάλουν αποτελεσματικά στη διερεύνηση του ψυχικού κόσμου, I και των ψυχικών προβλημάτων των σύγχρονων ανθρώπων, μέσα στους οποίους ανήκουν και οι χριστιανοί εξομολογούμενοι.

Χωρίς να αναφερθούμε στις καταστάσεις αλλοτρίωσης του σύγχρονου ανθρώπου, απλά σημειώνουμε πως τα προβλήματα του είναι τόσο σωματικοί και υπαρξιακά - ψυχολογικά όσο και πνευματικά. Δεχόμενοι την διάκριση στον άνθρωπο «φύσης» και «υπόστασης», σημειώνουμε πως στα ψυχοσωματικά προβλήματα της «φύσεως» του ανθρώπου θα επέμβει ο ειδικευμένος επιστήμονας, για να τον βοηθήσει σε πρώτο στάδιο με τα αναγκαία θεραπευτικά - φαρμακευτικά *σχήματα*, ώστε να ισορροπήσει στη φύση το ψυχαναγκαστικό και αγχογόνο σύνδρομο και τα ποικίλα βασανιστικά συμπτώματα που τα συνοδεύουν.

Για τη θεραπεία της «υπόστασης» του ανθρώπου από το ενοχικό υπόβαθρο της *αμαρτίας* είναι απαραίτητη η παρέμβαση του πνευματικού. Η παρέμβαση του, στηριγμένη στην αυτόβουλη κίνηση του ίδιου του ανθρώπου για ανόρθωση, αποκατάσταση τικ ψυχικής υγείας και αληθινής υπαρκτικής ολοκλήρωσης, οφείλει να είναι απόρροια σεβασμού, διάκρισης οικονομίας, γνώσης, σοφίας και κατανόησης. Ο πνευματικός καλείται στο πλαίσιο της χριστομιμήτου αγάπης και των θείων οικτιρμών να αναστηλώσει με υπομονή και θεία βοήθεια το μοναδικό πρόσωπο του κάθε πιστού.

Στο μοναδικό πρόσωπο του κάθε πιστού περιλαμβάνεται ασφαλώς ο άνθρωπος κάθε ηλικίας και, κατά συνέπεια, και ο κάθε νέος, ο οποίος, κοιτά το παράδειγμα των μεγαλύτερων, οδηγείται στα δαιδαλώδη μονοπάτια της άναρχης αυτόνομησης, της ακόρεστης ηδονοθηρίας, της αρρω-στημένης υλομανίας, της κατασκευασμένης «αναμαρτησίας».

Και ενώ αυτή είναι, η σημερινή κατάσταση των νέων, κάποιοι στο χώρο της εκπαίδευσης απομάκρυναν από τα σχολεία τους Πνευματικούς και σταδιακά εξοβελίζουν από την υποχρεωτική εκπαίδευση την ελληνορθόδοξα προσανατολισμένη Παιδεία. Φαίνεται να αδιαφορούν για την αύξηση στους μαθητές αδιεξόδων ως προς το νόημα της ζωής τους, τη δημιουργία σ' αυτούς υπαρξιακής κενότητας Φαίνεται να μη θέλουν οι νέοι μας να μπορούν να οραματίζονται την υπόσχεση που κρύβεται πίσω από το μόχθο της καθημερινότητας. Τελευταία επιχειρείται και η σταδιακή κατάργηση του μαθήματος των Θρησκευτικών. Τα αποτελέσματα μιας τέτοιας κατάστασης είναι σ' όλους μας ορατά. Με τις σκέψεις αυτές χαιρετίζω ως Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής ς Α.Π.Θ. την παρούσα ημερίδα, πιστεύοντας απόλυτα στην επιτυχία της και στην από κάθε άποψη καρποφορία της.